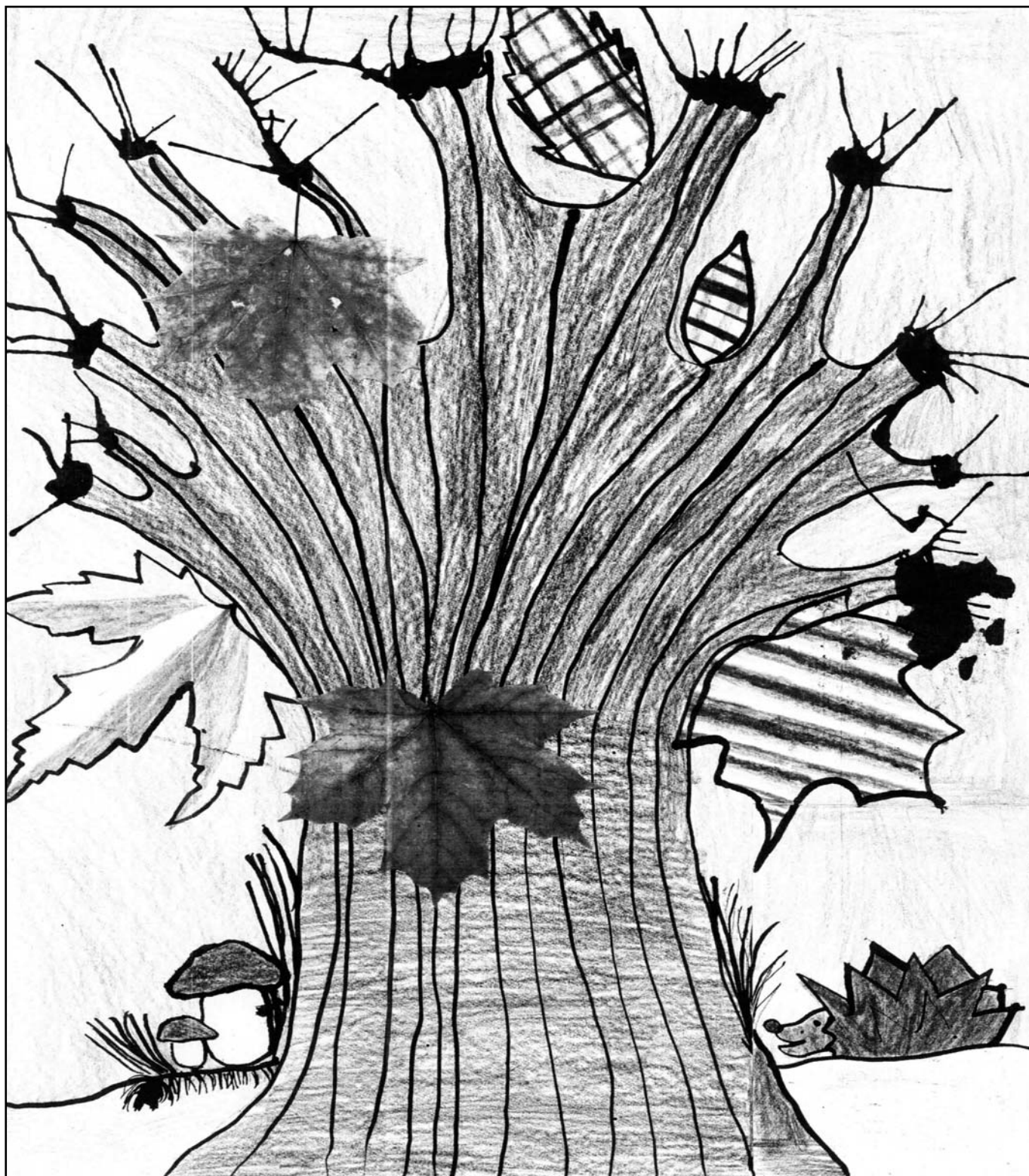

Zpravodaj

Magistrátu města Mladá Boleslav

Číslo 2 / 2013

Červen

Nakreslila Adéla Kovářová, 7 A

Vážení čtenáři,

původně jsem na tomto místě chtěl vyjádřit své stesky k legislativě a k některým jejím navrhaným změnám (některé návrhy jsou těžko uvěřitelné) v oblasti životního prostředí. Aktuálně však zamýšlené nahrazuji tématem povodně. Říká se „po bitvě je každý generál“ a platí to i o zmiňované tragédii. Přesto mi to nedá, byť se rozhodně za generála v jakémkoliv smyslu nepovažuji. V tom všem bilancování, hodnocení nebo dokonce hledání viníků, jen tu a tam zazní hlasy o tom, že bychom se před povodněmi měli chránit i jinak, než stavěním hrází, montovaných zábran a jinými technickými způsoby. Že bychom měli také (především) podpořit schopnost krajiny udržet více vody a déle. Dovolím si zaměřit se na ornou půdu. Schopnosti půdy zadržet vodu se říká polní vodní kapacita. Při tzv. plné polní vodní kapacitě je půda nasycena takovým množstvím vody, které nestéká po povrchu, ani se nevyplavuje do vod podzemních vlivem gravitace. Znat přesná čísla je důležité především při navrhování závlahových systémů s přihlédnutím k hydrolimitům jednotlivých rostlin. Objem vody zachycený v půdě závisí na mnoha faktorech. Důležité jsou půdní druh a půdní typ, obsah humusu a další. V posledních desetiletích se mnohde ustupuje od zavedených osevních postupů, které jsou po generace základem pro zlepšování nebo aspoň udržení půdní úrodnosti. Posklizňové zbytky, které patří do půdy (a vytváří půdní humus), se odvázejí do bioplynových stanic nebo se dokonce spalují. Nepěstují se

pícniny, především chybí absence jetelovin, které vždy byly regenerátorem pro půdu. Není důvod je pěstovat, protože není co krmit. Maso a mléko raději dovážíme z jiných zemí, kde hospodaří rozumněji. Do toho přichází degradující pěstování technických plodin ve velkém. To vše je známo. Zabývají se tím výzkumné ústavy. Zdá se ale, že jim nikdo nenaslouchá. Uvedu několik čísel, ze kterých si lze učinit obrázek.

Budeme-li uvažovat pouze o orné půdě ve vrstvě 25 cm, představuje to 250 litrů ornice na 1 m². Každý tento m² je schopen běžně zadržovat cca 50 litrů vody. Pak už záleží na okolnostech, zda to bude více či méně. Podařilo-li by se zvýšit plnou polní vodní kapacitu na orné půdě například o 5 litrů, vedlo by to k následujícím důsledkům:

Povodí Vltavy má rozlohu téměř 29 000 km². Podíl orné půdy (podle statistických údajů pro celou ČR) je 37,4 %. To je v povodí 10 846 km². Těch 5 litrů tak představuje 54 230 000 m³ zadržené vody v povodí navíc. Průměrný roční průtok ve Vltavě ve Vraňanech (před soutokem s Labem) je cca 150 m³/s. Uvedené množství vody by při tomto průtoku vtékalo do Labe 100 hodin, tedy čtyři dny (nebo třeba 1500 m³/s po dobu 10 hodin). Kdyby se toto podařilo, povodeň by určitě také byla, ale zřejmě s minimálními následky oproti těm současným. 5 litrů je příklad, ale každý decilitr by znamenal ohromné zlepšení. A to jsem se zaměřil pouze na ornou půdu, nikoliv třeba na les.

Jan Jihlavec
vedoucí odboru životního prostředí

DOLNÍ BOUSOV MÁ NOVÝ SBĚRNÝ DVŮR A KOMPOSTÁRNU

V pondělí 22. dubna proběhlo slavnostní otevření sběrného dvoru odpadů v Dolním Bousově. Sběrný dvůr bude sloužit všem fyzickým osobám nepodnikajícím s trvalým bydlištěm na území města Dolního Bousova a jeho místních částí Horního Bousova, Vlčího Pole, Bechova, Svobodína, Ošťovic a Střehomi.

Bude v něm, za podmínek stanovených provozním řádem, odebírán prakticky veškerý odpad, který občan vyprodukuje, včetně odpadu stavebního. Sběrný dvůr byl postaven z dotace Státního fondu životního prostředí a z prostředků města. Vlastníkem, ale i provozovatelem sběrného dvoru je Město Dolní Bousov.

Na sběrný dvůr navazuje kompostárna, která byla uvedena do provozu 4. června. Vlastní stavba byla spo-

lufinancována také ze Státního fondu životního prostředí. Vybavení kompostárny a její provoz musí hradit město. Občané sem mohou vozit biologicky rozložitelný rostlinný materiál včetně větví.

Jan Jihlavec

Obrázky nakreslily děti ZŠ Mladá Boleslav, Václavkova 1082

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ A EKO-KOM

V minulém Zpravodaji jsme již potřeťi informovali o úrovni třídění odpadů v obcích na území obce s rozšířenou působností Mladá Boleslav. Nyní nabízíme několik zajímavých čísel a informací týkajících se celého území ČR i Evropy.

Níže uvedená data plynou z ročních přehledů neziskové společnosti EKO-KOM, která zajišťuje třídění a recyklaci obalového odpadu pro 20 241 firem prodávajících balené zboží na českém trhu. V roce 2012 klienti systému EKO-KOM uvedli na trh a do oběhu 2 761 722 tun obalů. Díky spolupráci českého průmyslu a obcí se společností EKO-KOM mohou lidé své odpady třídít v 6 025 obcích v celé ČR. V nich žije 98% celé populace.

Třídění odpadů se již stalo samozřejmostí pro 70% obyvatel České republiky. Před deseti lety třídilo pouze 56% obyvatel. V rámci Evropy se podle evropského statistického úřadu (Eurostat) v recyklaci obalových odpadů držíme na špici. Češi dnes předají k recyklaci sedm plastových obalů z deseti. Vytríděné množství na hlavu v roce 2012 činilo 39,1 kg. Česká republika díky pilným třídícím každoročně splňuje vyžadovaný rozsah recyk-

lace obalového odpadu daný Evropskou komisí a zároveň snižuje množství obalového odpadu ukládaného na skládkách. Třídění odpadů se stalo pro většinu Čechů naprosto běžnou součástí jejich životů. Výraznou měrou se o to zasloužila i dostupnost barevných kontejnerů v ulicích, kterých bylo koncem roku 2012 k dispozici téměř 229 tisíc.

Celková míra recyklace obalů za rok 2012 dosáhla 71%. Dalších více než 51 tisíc tun obalových odpadů obsažených ve zbytkovém komunálním odpadu, bylo využito k výrobě tepelné a elektrické energie.

Pro jednotlivé materiály byla recyklace odpadů z obalů následující: papír 85%, plasty 65%, sklo 82%, nápojové kartony 20%, kovy 63% a dřevo 19%.

Třídění a recyklace odpadů má prokazatelně pozitivní dopad na životní prostředí. Tříděním odpadů šetříme nejen primární zdroje surovin, energii a místo na skládkách, tříděním také snižujeme množství emisí, které by jinak byly vypuštěny do ovzduší, spotřebu elektrické energie na výrobu nových věcí i spotřebu vody.

Jan Jihlavec

STÁTNÍ POZEMKOVÝ ÚŘAD

V minulých číslech Zpravodaje jsem se Vám snažila přiblížit činnost pozemkového úřadu v oblasti pozemkových úprav, seznámila jsem Vás s výsledky těchto řízení v několika katastrálních územích. Dovolte mi, abych Vám nyní podala krátkou informaci o organizačních změnách, které letošního roku nastaly.

Od 1. 1. 2013 pokračuje činnost pozemkových úřadů v rámci nově vzniklého Státního pozemkového úřadu (SPÚ), který je zřízen zákonem č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Nový úřad spojil agendy vykonávané pozemkovými úřady a Pozemkovým fondem ČR.

Státní pozemkový úřad je tvořen ústředím Státního pozemkového úřadu a krajskými pozemkovými úřady, které vykonávají činnost v rámci vyšších územních samosprávných celků. SPÚ zřizuje pro řízení o pozemkových úpravách podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, pobočky krajských pozemkových úřadů, jejichž

územní působnost odpovídá území jednoho nebo více okresů. Závazky a pohledávky státu, práva a povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů, které souvisejí s činnostmi pozemkových úřadů a Ústředního pozemkového úřadu, plní a vykonává počínaje dnem nabytí účinnosti zákona o SPÚ, tj. od 1. 1. 2013, Státní pozemkový úřad.

Ráda bych v této souvislosti v krátkosti připomněla vývoj pozemkových úřadů:

Pozemkové úřady byly zřízeny ke dni 15. 7. 1991 zákonem ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů, jako soustava okresních pozemkových úřadů, začleněných do systému okresních úřadů, a Ústředního pozemkového úřadu jako odboru Ministerstva zemědělství, který řídil pozemkové úřady metodicky. V počátečních letech se pozemkové úřady věnovaly zejména restitucím zemědělského majetku a jednoduchým

pozemkovým úpravám (zatímnímu užívání), kdy bylo nutné v důsledku rozvoje soukromého zemědělství vytvořit půdně ucelené hospodářské jednotky formou náhradního

Vybudovaná polní cesta u Hrušova

užívání pozemků. První komplexní pozemková úprava na okrese Mladá Boleslav byla zahájena v roce 1995 v k.ú. Vrátno (Zpravodaj č. 2/11).

K 31. 12. 2002 byla ukončena činnost okresních úřadů a pozemkové úřady se staly na základě zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, organizační složkou ministerstva zemědělství s územní působností v obvodu bývalých okresních úřadů. Jejich činnost řídil ústřední pozemkový úřad. Od 1. 3. 2003 byly pozemkové úřady začleněny do odborů „zemědělská agentura a pozemkový úřad“. Z počátku tohoto období byla činnost v oblasti pozemkových úprav utlumena z důvodu nedostatku finančních prostředků. Pracovníci pozemkových úřadů se z velké části podíleli na registraci zemědělských subjektů a jimi obhospodařovaných půdních bloků. Situace se v oblasti financí zlepšila po roce 2005 a od 1. 3. 2008 došlo po komplikovaných jednáních k osamostatnění pozemkových úřadů, kdy byla jejich činnost podřízena opět ústřednímu pozemkovému úřadu. V této

organizační struktuře pozemkové úřady setrvaly až do konce minulého roku.

V současné době tedy proces pozemkových úprav dále pokračuje, i když pod jinou „hlavičkou“. Je potěšující, že objem financí vyčleněných ze státního rozpočtu se nesnižuje. Za uplynulé období existence pozemkových úřadů se pozemkové úpravy dostaly dostatečně do podvědomí vlastníků pozemků, hospodařících subjektů a obcí, o čem svědčí další podávané žádosti o provedení pozemkových úprav. Jejich význam je nesporný, nejen z hlediska uspořádání vlastnických vztahů, zpřístupnění pozemků, obnovy katastrálního operátu, ale mají vliv rovněž na zlepšení životního prostředí a kvality života ve venkovských oblastech v podobě vybudovaných polních cest a vysázeného množství zeleně.

*Eva Krejčíková
Krajský pozemkový úřad
pro Středočeský kraj,
pobočka Mladá Boleslav*

ÚKLID PARKU ŠTĚPÁNKA V MLADÉ BOLESLAVI

Úředníci mladoboleslavského magistrátu vyrazili v sobotu dopoledne ve svém volném čase pracovat do lesoparku Štěpánka v rámci akce „Úředníci městu“. Více jak pět desítek lidí tak vyměnilo počítače a úřední doku-

menty za lopaty, košťata a další nářadí. Firma Compag přitom pro ně připravila množství práce - především se uklízelo a zvelebovalo. Zametena byla například všechna čtyři schodiště a byl vysbíráván nepořádek z trávníků,

nezapomnělo se ani na altánek. Během dopoledne bylo sebráno 300 kilogramů odpadu!

Úředníci přitom nacházeli i skutečné lahůdky: na Štěpánce se povalovalo několik ponožek, žehlička nebo kus krytu z lampy. V Klenici byl nákupní košík ze supermarketu, dvě pneumatiky a vysavač! Pracovalo se ale také na areálech pro děti. Na dětském hřišti pod Vančurovou ulicí byl vyměněn písek v pískovišti a pod herní prvky byl doplněn písek. Stejně tak se pracovalo i pod lanovou pyramidou. Celkem bylo za dopoledne lidmi z magistrátu i z vedení města do dětských hřišť rozvrstveno 18 tun nového písku. Na Dubcích (v Trávnic-

kého sadech) byly do stávajícího dětského hřiště přidány nová houpačka a koník na pružině. I sem byl do dopodových ploch navezen nový písek. Nezapomnělo se ani na cestní síť. Na výpravu osmdesáti metrů cest bylo použito osm tun šterku. Na Dubcích byl také objeven jeden suchý strom, který byl kvůli bezpečnosti ihned pokácen. Závěrem byl v této lokalitě zabetonován paměť kámen, který informuje o založení Trávnického sadu začátkem 20. století. Odměnou pro účastníky byla nejen společná svačina, ale také dobrý pocit z vykonané práce.

Hana Koišová

tisková mluvčí Magistrátu

KRKAVEC VELKÝ - POZOROVÁNÍ V OKRESE MLADÁ BOLESLAV

Praktické pozorování, krkavce velkého jsem prováděl v okrese Mladá Boleslav, Česká Lípa a Ústí nad Labem. Nejdelší pozorování krkavce velkého mám z okresu Mladá Boleslav.

Krkavce jsem v okrese Mladá Boleslav poprvé pozoroval v roce 1977, kdy jsem pozoroval 2 jedince u Horních Stakor. První zahníždění mně bylo známo od roku 1979 v blízkosti obce Srbsko, na borovici. Od roku 1981 jsem pozoroval krkavce na více místech okresu Mladá Boleslav.

V letech 1985 až 1990 vyvážel Masokombinát Kosmonosy na předem určená místa obsahy žaludků z poraženého dobytka, byly zde i masité zbytky. Jedno takové místo bylo pod obcí Násedlnice. Nebylo vzácností zde pozorovat krkavce ve větším množství, nejvíce jsem jich zde zastihl v roce 1987, kdy jsem jich napočítal dne 7. října 183 kusů, počet do sto kusů byl běžný. To nebylo jediné místo, kde se shromažďovali krkavci. Ve stejný den u obce Valy jsem napočítal 26 krkavců. Už v této době jsem pozoroval krkavce častěji než vránu obecnou.

Z mých pozorování vyplývá, že už v letech 1985 - 1989 byl krkavec početnější, než bylo uváděno v údajích prezentovaných ČSO. V této době jsem upozorňoval na početní stav krkavců pracovníky ochrany přírody, bylo mi však řečeno, že si pletu havrany polní s krkavcem a odmítli se přijet podívat.

K šíření krkavců přispěly tyto faktory:

Kupodivu byly zpočátku mysliveckou veřejností kladně přijaty (většinu informací o výskytu krkavců jsem zpočátku získával právě od myslivců).

Krkavec hnízdí již od února a v březnu je možné zastihnout vylétané krkavce (5 pozorovaných případů), koncem dubna byla většina mnou pozorovaných hnízd již vylétaná (63 sledovaných hnízd). V tomto období myslivci moc nenavštěvují revír (mimo místa, kde přikrmují zvěř), a proto většina hnízd z jejich strany zůstala neobjevena.

Třetím faktorem je poměrně vysoký počet vyvedených mladých, nebylo vzácností na hnízdě nalézt až šest vzletných mláděť (16 x), pět vzletných mláděť (24x). V současné době jsou běžná tři až čtyři mláděťata.

Krkavec nemá v naší přírodě moc predátorů. Mláděťata na hnízdech loví kuna, výr a mořský orel, který je schopen ulovit i dospělé jedince. Pozoroval jsem jeden útok mořského orla na krkavce, ale nebyl úspěšný. Úspěšný útok na krkavce jsem pozoroval od skalního orla, před kterým mají krkavci respekt.

Roztrhaného dospělého krkavce jsem našel pouze jednou.

Krkavec dokáže využít každý zdroj potravy a je schopen aktivně lovit živočichy až po velikost jehněte a jsou známé případy napadení čerstvě narozených telat na pastvinách. Nejvíce těchto případů bylo zaznamenáno v Anglii, kde farmáři nemají krkavce v lásce. Jsou mi známy případy i z České republiky. Z důvodu napadání domácích zvířat nebyl krkavec oblíben již ve středověku. Ozobávání odsouzenců nevadilo, lidé nebyli tak útlocitní, ale právě škody na hospodářském zvířectvu, byl důvod k jeho pronásledování.

Zároveň to byl lovecký pták chudých, kdy si ho cvičili k lovu, protože je schopen ulovit jak zajíce tak různé ptáky.

Krkavec je vysoce inteligentní pták, který je schopen se učit a logicky uvažovat. Jako dlouhověký pták si získané zkušenosti pamatuje a předává je. Tento fakt jsem si ověřil jak na ptácích chovaných v lidské péči tak i v přírodě. Krkavce jsem pozoroval při lovu domácích holubů, kdy obratně kopíroval střechy domů, aby využíval momentu překvapení.

Jindy prohledával mez po vzoru houbaře, až se mu podařilo nalézt mladé zajíce. Páry spolupracují při lovu. Pozoroval jsem jak jeden z páru upoutával na sebe pozornost zaječky, která statečně bránila zajíčky, aby druhý mohl úspěšně lovit. Notoricky je známé objevení krkavce po výstřelu, nejvíce mi jich přilétlo 48 během

Nakreslila Coufalová, 7 A

patnácti minut. Při zemědělských pracích se okamžitě objeví krkavci, kteří loví jak hraboše tak i drobnou zvěř a ne jenom poraněnou.

Zajíc polní tvoří významnou složku potravy krkavce, hlavně v jarních měsících, kdy i na hnízda ve VVP Ralsko (kde zajíc není běžný) nosil mladé zajíce. V rámci objektivitu se musí přiznat, že část nemusela být ulovena krkavcem, ale mohla být usmrcena zemědělskou technikou.

Od roku 1993 si uživatelé honiteb v okrese Mladá Boleslav začali stěžovat na škody způsobené krkavcem hlavně na zajících, ale i pernaté zvěři - bažantích kuřatech a koroptvích, kdy byl v zimě pozorován i lov dospělých koroptví.

V roce 1996 a 1997 došlo k jarnímu shromažďování krkavců mezi obcemi Horní Stakory, Plazy a Husí Lhota, nebylo vzácností pozorovat až sto jedinců, kteří systematicky vyhledávali potravu, včetně mladých zajíců a hnízd na zemi hnízdících ptáků - čejky chocholaté, skřivanů a dalších ptáků. Na základě žádosti uživatelů honiteb byla provedena místní šetření pracovníky Okresního úřadu Mladá Boleslav, referátu životního prostředí, kteří pozorovali lov mladých zajíců krkavci a zničení snůšky čejky chocholaté a nezjistili zvýšený výskyt hraboše polního.

Vysoké početní stavy krkavce byly zaznamenány i v dalších honitbách, proto Okresní úřad Mladá Boleslav povolil a nadále povoloval lov kravce.

Od roku 1997 –2002 bylo v okrese Mladá Boleslav legálně uloveno 112 kusů krkavce.

Nejvíce jich bylo legálně uloveno v roce 1997 a to 49 kusů. Možnost legálního lovu využívalo z 82 honiteb v průměru 18 honiteb. Krkavci reagovali na ulovení jedince větším rozptylem po krajině. Tím došlo ke snížení jejich predačního tlaku.

Pracovníci Okresního úřadu Mladá Boleslav povolovali lov krkavce z následujícího důvodu:

Početní stavy jednoho chráněného živočicha nemohou být příčinou ohrožení ostatních chráněných živočichů. A početní stavy krkavce jsou příčinou ohrožení pro celou řadu chráněných živočichů a snížení jejich stavu v přírodě.

Čím jsou horší životní podmínky pro daný druh a jeho stav je v přírodě nižší, tím víc je ohrožen predačním tlakem. Čím jsou vyšší stavy živočichů, tím se i snižuje význam predačního tlaku na daný druh.

Pracovníci Okresního úřadu Mladá Boleslav chtěli i přesvědčit mysliveckou veřejnost, že orgány státní správy jsou ochotny a schopny řešit problematiku chráněných predátorů na základě místně zjištěných skutečností. Nechtěli před problémem zavírat oči a o to více nechat působit lidovou tvořivost (ilegální lov pomocí otrávených návnad atd). **Zároveň se potvrdilo, že je a bude problém, aby někdo lovil krkavce a další predátory.**

Tento lov se neprojevil na početních stavech krkavců. V současnosti dochází k shromažďování krkavců od podzimu do jara. Hejna jsou tvořena hlavně nespárovanými

mladými jedinci. Není vzácností pozorovat hejna čítající několik stovek jedinců. V zimě 2007-8 jsem každý den na Bezdězu pozoroval hejno, ve kterém bylo zhruba 380 ptáků. Domníval jsem se, že se jedná o většinu krkavců z VVP Ralsko. O to bylo větší moje překvapení, když jsem podobné večerní srocování pozoroval na dalších místech, takže odhaduji, že pouze ve VVP Ralsko se v zimě vyskytovalo minimálně 1000 - 1200 krkavců. Zároveň jsem pozoroval další shromaždiště krkavců v okrese Mladá Boleslav, kde bylo 250 jedinců.

Páry zůstávají ve svých hnízdních revírech, které hájí proti ostatním párům.

Udávání početnosti krkavce v počtu hnízdních párů je zkreslující. Krkavec dospívá třetím rokem svého života. Páry se vytvářejí v druhém roce života, kdy i obsazují hnízdní teritorium, kde v následujícím roce hnízdí. Při odhadu početnosti se musí s tímto počítat, takže se zde vyskytuje minimálně 4 až 5 násobek jedinců, než je hnízdních párů.

Dle mých pozorování v uvedené oblasti je krkavec početnější než vrána obecná, přestože její stavy se proti roku 1990 zvýšily minimálně 4x.

Krkavec v současné době není ohrožen a proto jeho zařazení mezi zvláště chráněné živočichy neodpovídá jeho početnímu stavu u nás ani v sousedních státech.

Krkavec rozšířil již dost početnou skupinu predátorů a svojí početností je limitujícím faktorem pro ostatní živočichy. Například jeho početní stavy souvisí dle mých pozorování s poklesem stavu čejky chocholaté, jejíž vajíčka a mláďata jsou častou kořistí krkavce.

Stavy všech krkavcovitých ptáků několikanásobně vzrostly a tím se několikanásobně zvýšil predační tlak a nutně musí dojít k poklesu početního stavu kořisti.

Člověk svojí činností vytváří pro některé druhy příznivější podmínky a pro jiné naopak. U druhů kterým prospívá, je na místě, aby reguloval početní stavy, aby nedošlo k negativnímu dopadu na ostatní druhy. Proto by krkavec měl být vyřazen ze seznamu zvláště chráněných živočichů. Místně příslušné orgány státní správy by potom podle skutečně zjištěného stavu mohly povolit případně jeho lov.

Krkavec jako mrchožrout přispívá k šíření nemocí, proto byl jeho lov povolen v Sasku, aby se zabránilo šíření moru prasat. Povolení lovu se neprojevil na jeho početnosti.

V současné krajině ubývají vhodné biotopy pro celou řadu živočichů. Ty které zůstaly, jsou intenzivně propátrávány celou řadou predátorů, jejíž stavy se početně i druhově několikanásobně zvýšily a dochází k efektu biologické pasti. Proto vymizela celá řada živočichů z vhodných biotopů. Pokud chceme zachovat biologickou rozmanitost, je nutné mimo další opatření přestat dělat z predátorů posvátné krávy, včetně těch ptačích.

V současné době mám pocit, že se pohybuji v jiné přírodě a krajině než někteří jiní ochránci přírody.

Dle mých pozorování dochází k několikanásobnému nárůstu početního stavu všech predátorů. Druhy, které byly vzácné, se stávají běžnými, ale dle zákona jsou stále zařazeny jako zvláště chráněné živočichové. V současné době v České republice není žádná státní instituce, která by zjišťovala početní stav živočichů. Početní stavy živo-

čichů zjišťují občanská sdružení, která je uvádějí z různého pohledu (včetně pohledu jak získat dotace na svoji činnost).

*Josef Novák
vedoucí oddělení ochrany přírody,
myslivosti a rybářství
odboru životního prostředí*

PRÁVNÍ ÚPRAVA V OBLASTI OCHRANY ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ - IV. ČÁST

V tomto čísle Zpravodaje se podíváme na závěrečné části zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon) rovněž a na jeho významnou novelu, která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2013.

V části šesté zákona je vymezena soustava orgánů ochrany zvířat samozřejmě včetně jejich kompetencí.

Soustavu orgánů ochrany zvířat tvoří:

- Ministerstvo zemědělství – odborným poradním orgánem ministra zemědělství je Ústřední komise pro ochranu zvířat
- Státní veterinární správa
- státní orgány příslušné ke schvalování projektů pokusů
- Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany v rámci své působnosti
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností- rozhodují o zvláštním opatření podle § 28a a § 28b a o předběžné náhradní péči, řeší v prvním stupni správní delikty
- obce - mohou zřizovat, provozovat a rušit útulky pro zvířata a obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

Část sedmá zákona je vyhrazena správním deliktům. Zákon na ochranu zvířat rozlišuje správní delikty na přestupky fyzických osob (§ 27) a správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob (§ 27a). V uvedených paragrafech je výčet toho, co se za správní delikt považuje a v závěrečných odstavcích těchto paragrafů jsou rovněž uvedeny maximální výše pokut a také další možné sankce zavedené zmíněnou novelou, jako např. zákaz chovu zvířat na dobu až pěti let, či propadnutí týraného zvířete nebo zákaz činnosti v případě propagace týrání zvířat. O zabránění týraného zvířete lze rozhodnout v případě, že pachatelem správního deliktu je osoba, kterou nelze stíhat.

Správní delikty, jak již bylo řečeno, řeší v prvním stupni obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Ve svém rozhodování se řídí odborným vyjádřením krajské veterinární správy. Toto vyjádření se nevyžaduje v případě

porušení povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete (dle § 13 odst. 1).

Novela zákona rozšířila možnosti úřadů obcí s rozšířenou působností pomoci týraným zvířatům zvláštním opatřením. K rozšířenému paragrafu 28a, který umožňuje umístění zvířete do náhradní péče přibyl § 28c o předběžné náhradní péči.

Podle § 28a mohou úřady ORP na základě podnětu krajské veterinární správy nařídít a zajistit umístě-

ní týraného zvířete do náhradní péče, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav nebo pokud je opakovaně týráno. Rovněž mohou nařídít chovateli snížení počtu chovaných zvířat, dále pozastavení činnosti, při které dochází k týrání zvířat do doby odstranění závad a také v odůvodněných případech utracení zvířete odborně způsobilou osobou. Další možností ochrany týraného zvířete je nařízení chovateli umožnit péči o zvíře na pozemku či v objektu chovatele jinou osobou. Odvolání proti rozhodnutí v těchto případech nemá odkladný účinek a náklady spojené s náhradní péčí hradí osoba, již bylo zvíře odebráno. V případě, že náklady neuhradí do 3 měsíců ode dne oznámení rozhodnutí, zvíře propadne státu. V rozhodnutí o nařízení náhradní péče jsou rovněž stanoveny podmínky, za jakých lze na základě podnětu vlastníka zvíře vrátit. Zároveň s řízením o umístění zvířete do náhradní péče musí být zahájeno řízení o správním deliktu.

Paragraf 28c zákona umožňuje úřadu obce s rozšířenou působností rychle pomoci týranému zvířeti nařízením předběžné náhradní péče v případech, kdy lze očekávat propadnutí zvířete, jeho zabránění či umístění do náhradní péče na základě podnětu krajské veterinární správy. Rozhodnutí o umístění do předběžné náhradní péče je ihned po vyhlášení vykonatelné, odvolání proti němu nemá odkladný účinek a chovatel nemusí být přítomen odebrání zvířete. Pokud následně nedojde k umístění zvířete do náhradní péče, je zvíře na základě žádosti vráceno chovateli.

Část osmá zákona je věnována závěrečným ustanovením a nebudeme se jí zabývat. Vrátime se však k § 8 zákona. Ten je věnován veřejným vystoupením zvířat a významně se ho novelizace zákona dotkla.

V prvním odstavci § 8 je definováno veřejné vystoupení jako „jednorázové nebo opakované provádění činnosti se zvířetem nebo zvířaty chovatele, které je přístupné veřejnosti, a to i prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, za účelem výchovy, vzdělávání, reklamy, soutěže nebo za účelem podnikání, nebo činnost při které vznikne doklad o zvířeti, který je hodnocením vzhledu, výkonu nebo určitých vloh; za veřejné vystoupení se nepovažuje svod zvířat.“ Takže zjednodušeně řečeno, veřejným vystoupením jsou např. cirkusová vystoupení, závody, výstavy a bonitace, atd.... Pořadatel je povinen zajistit, aby při veřejném vystoupení se zvířaty byla přítomna fyzická osoba schopná rozpoznat např. příznaky zhoršeného zdravotního stavu zvířat, změny v chování zvířat apod. (§8 odst. 2). Dále je pořadatel povinen oznámit nejméně 14 dnů předem konání veřejného vystoupení se zvířaty krajské veterinární správě a příslušné obci. Náležitosti tohoto oznámení jsou uvedeny v § 8 odst. 3 zákona. Tyto povinnosti se nevztahují na ozbrojené síly, bezpečnostní sbory a obecní policii a rovněž na zoologické zahrady a záchrané stanice, pokud se vystoupení

koná v jejich prostorách nebo pokud vypouští zvíře zpět do volné přírody.

Zmiňovaná novelizace přinesla změnu v tom, že dříve pořadatelé veřejných vystoupení museli žádat o povolení jeho konání příslušnou obec. Ta rozhodovala ve správním řízení. V současné době, jak již bylo zmíněno, mají pořadatelé pouze oznamovací povinnost. Nutno však zdůraznit, že se jedná o povinnost, takže porušení ustanovení § 8 (tedy neoznámení) je samozřejmě správním deliktem a může být pokutováno.

Nyní se ještě zmíním o problematice opuštěných a toulavých zvířat. Toulavým zvířetem je zvíře v lidské péči, které však není pod kontrolu fyzické osoby a pohybuje se mimo prostory pro ustájení či domácnost chovatele. Podobně není pod kontrolou ani opuštěné zvíře, ale ze zjištěných skutečností vyplývá, že se ho chovatel zbavil. Vzhledem k tomu, že zvíře je považováno za věc (až do nabytí účinnosti nového občanského zákoníku), musí být jako jiné nalezené věci vráceno vlastníkovu nebo odevdáno obci, za ponechání si zvířete hrozí postih. Pokud se vlastník zvířete nepřihlásí do 6 měsíců, stává se zvíře majetkem obce. Péče o toulavá a opuštěná zvířata může být zabezpečena buď v útulku nebo u pečovatele a pokud se vlastník o zvíře včas přihlásí, hradí obci náklady na péči o zvíře. Je třeba si uvědomit, že chovatel toulavého zvířete může být postižen za nezabezpečení zvířete proti úniku a že opuštění zvířete je rovněž správním deliktem.

Zákon dává v § 13b obcím určité možnosti k regulaci stavu toulavých a opuštěných zvířat. Jedná se např. o osvětlu a prevenci, možnost finančního zvýhodnění osob, která o taková zvířata pečují, odchyt toulavých zvířat odborně způsobilou osobou, regulace populace omezením nekontrolovaných zdrojů potravy a podporováním sterilizace. Obec může rovněž obecně závaznou vyhláškou nařídít trvalé označení psů a stanovit povinnost přihlásit psy do evidence.

Co říci na závěr tématu ochrany zvířat proti týrání? Zvířata provází člověka dlouhou dobu, přináší nám hospodářský užitek, ale jsou rovněž našimi přáteli. Chovejme se k nim tedy podle toho, mějme je rádi, ale nepolidšujme je a neublížujme jim.

A kam se tedy obrátit, když máme dojem, že někdo zvíře týrá? Zvláště kruté týrání je vhodné oznámit přímo Policii ČR. Ostatní podněty je možné směřovat na Krajskou veterinární správu Státní veterinární správy (nejbližší pracoviště je v Kosmonosích, v ulici Víta Nejedlého 797) nebo na úřad obce s rozšířenou působností (Odbor životního prostředí Magistrátu města Mladá Boleslav). Ale i podnět podaný na kterýkoli obecní či městský úřad, je postoupen na příslušná místa.

*Jana Šoutová
referentka oddělení ochrany přírody,
myslivosti a rybářství
odboru životního prostředí*

DEMOLICE ŽELEZNIČNÍHO MOSTU

Jednou ze zajímavých událostí na území Mladé Boleslavi v prvomájových dnech, byla demolice železné mostní konstrukce železniční vlečky, která spojovala areál bývalého lihovaru s hlavním nádražím.

Samotná demolice byla prováděna odbornou firmou, která má na tento druh prací živnostenské oprávnění, ale především má velké zkušenosti. Demoliční práce musely být prováděny s velkou obezřetností z několika důvodů. Za prvé, most byl předcházejícím majitelem neodborně

částečně rozebrán a hrozilo jeho neřízené zhroucení do Jizery, za druhé, samotné zavěšení mostu přes vodní tok zaručovalo složitost prací a za třetí, odhadovaná hmotnost mostu byla 77 tun, rozložená do 10 polí mostní konstrukce.

Mezi související přípravné práce, mimo jiné, také patřilo zajištění příjezdové cesty pro autojeřáby. Největším oříškem z toho, bylo zabránit řidičům pracujícím zřejmě většinou v Česaně nebo přílehlých podnicích v Čejeticích, aby neparkovali na cestě vedoucí od železničního podjezdu do Čejetic podél zdi železničního náspu a dál na cestě vedoucí až k hlavnímu nádraží. I to se po několika peripetiích, pomocí dopravních značek a ručního posunutí jednoho vozidla, podařilo.

30. dubna se nejdříve na levém břehu a po té i na pravém břehu Jizery objevil jeřáb se zavěšeným montážním košem, ze kterého pracovníci provádějící firmy postupně rozřezávali jednotlivé části mostní konstrukce tak, aby se most rozlomil v polovině a každá z této poloviny zůstala jednou stranou opřena o mostní pilíř. 1. května 2013 v 11:07 se ozval zvláštní zvuk – most se sesunul do vody, způsobil jen nenápadnou vlnu a mohlo se začít s postupným odřezáváním jednotlivých částí a jejich vytažováním pomocí jeřábů na břeh. I když se most sesunul oproti výpočtům trochu jinak a bylo nutné na chvíli snížit hladinu Jizery pomocí válcového jezu v Čejetičkách na minimum, na konec se podařilo veškeré části železné mostní konstrukce z vody vytáhnout a odvézt do Kovošrotu. Ukončení celé akce bylo oznámeno 9.5.2013.

Celá akce byla projednána se zástupci Statutárního města Mladá Boleslav, odborem životního prostředí MMB, s podnikem Povodí Labe, státní podnik a s Rybářským svazem MO Mladá Boleslav.

*Andrea Jaroměřská
vedoucí oddělení vodního hospodářství
odboru životního prostředí*

OPRAVA HAVARIJNÍHO STAVU JEZU SOJOVICE NA ŘECE JIZEŘE

Vodní dílo Sojovice na řece Jizeře bylo vybudováno na přelomu 60. a 70. let minulého století za účelem vzduší vodní hladiny pro odběr povrchové vody, která je dále upravována a využívána jako pitná voda pro hlavní město Prahu.

Pohyblivý jez je tvořen dvěma pohyblivými poli. V pravém poli je umístěn ocelový klapkový uzávěr, levé pole (sloužící jako šterková propust) je hrazeno ocelovým zdvižným segmentem. Dutá ocelová klapka je jednostranně ovládána cévovou tyčí ze strojovny, umístěnou na koruně dělícího pilíře. Pohyb klapky je zajišťován elektromotorem. Hradící výška jezu je 0,8 m, délka 14 m.

Ocelový zdvižný segment je ovládán pomocí Gallova řetězu, jeho délka je 6 m, hradící výška 2,1 m.

Dne 15. 10. 2012 se uskutečnila pravidelná prohlídka - potápěčský průzkum trvale zatopených částí jezu, při které bylo zjištěno výrazné poškození spodní stavby jezových konstrukcí, pravděpodobně v důsledku nízké kvality betonových konstrukcí a dlouhodobého působení proudící vody, respektive abrazivních účinků pevných částic vzniklých erozí a přenášených proudící vodou (šterkopísky).

Betonové konstrukce byly výrazně poškozeny mnoha kavernami prakticky v celé šířce jezové klapky s obnaženými ocelovými konstrukcemi a ocelovými

výztužemi. Před tělesem jezu se vytvořil masivní výmol, který podemlel betonovou desku pod jezovou klapkou a zasahoval i pod opěrnou stěnu na levé straně segmentu s podemletými dřevěnými základy. Do výmolu pod tělesem jezu bylo patrné znatelné proudění s nasáváním vody.

Další poškození byla zjištěna pod jezem a to na betonovém vývaru pod klapkou a pod segmentem.

Při svolané mimořádné technicko-bezpečnostní prohlídce jezu bylo konstatováno, že vodní dílo Sojovice je zatím v provozuschopném, ale ne ve zcela bezpečném stavu. Proto bylo Magistrátem města Mladá Boleslav - odborem ŽP vydáno rozhodnutí, kterým bylo Povodí Labe, státnímu podniku uloženo neodkladně provést odborným způsobem nezbytné sanační práce k zabezpečení stability vodního díla v termínu nejpozději do 30. 6. 2013.

Na základě vydaného rozhodnutí byly okamžitě kontaktovány specializované potápěčské firmy, zpracována jednoduchá projektová dokumentace, vybrán zhotovitel a na počátku prosince roku 2012 zahájeny sanační práce. Do konce roku 2012 se podařilo, a to i díky příznivým hydrologickým podmínkám, odstranit nejzávažnější poruchy ohrožující stabilitu vodního díla - kaverny pod

tělesem jezového segmentu a jezové klapky a výmol před středovým pilířem. V rámci opravy bylo provedeno vyproštění a odstranění kmenů, větví a dřevní hmoty zaklíněných pod betonové desky jezu, omytí obnažených a podemletých částí železobetonových konstrukcí vysokotlakým paprskem, uložení a urovnání cca 200 m³ lomového kamene do prostoru pod betonové desky a stabilizace kamenné výplně kaveren betonovou směsí. Veškeré práce byly prováděny pod hladinou vody, bez nutnosti výraznějšího omezení odběru povrchové vody pro pitné účely.

V současné době se dokončuje 1. etapa oprav - sanace prasklin a kaveren ve vrchní desce jezové klapky s předpokládaných dokončením do 31. 5. 2013.

Do konce letošního roku jsou naplánovány opravy dalších poškozených částí jezu. Jedná se o poškozené betony v oblasti uložení klapky, desky vývaru a prahu provizorního hrazení klapky. Tato poškození však již nemají zásadní vliv na ohrožení stability vodního díla.

Tomáš Bechyně

*vedoucí provozního střediska Mladá Boleslav
Povodí Labe, státní podnik*

HAVÁRIE NA VODÁCH

Od vydání minulého Zpravodaje došlo pouze k jedné situaci, která byla posouzena jako havárie na vodách. V sobotu večer 11. května byl hasičům oznámen výskyt ropné látky na Čistém potoce v Debři, asi 40 metrů před jeho zaústěním do Jizery. Voda s obsahem ropné látky vytekla z dešťové kanalizace, která je v uvedeném místě do Čistého potoka vyústěna. HZS Mladá Boleslav provedl

zajištění ropné skvrny plovoucími sorpčními límci a sorbentem. Příčinou byly pravděpodobně úkapy ropných látek v Bakovské ulici, které se s odpoledním deštěm dostaly do kanalizace. Hasiči proto provedli i sanaci ropné látky ve velké kaluži se stopami ropných látek v Bakovské ulici, před nátokem do kanalizační vpusti.

Jan Jihlavec

Sanace na potoce u výústě kanalizace

NEJOHROŽENĚJŠÍ PAMÁTKY VE SPRÁVNÍM OBVODU MLADÁ BOLESLAV - DŮM ČP. 25 NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V MLADÉ BOLESLAVI

K nejohroženějším památkám ve městě Mladá Boleslav patří dům čp. 25 na Staroměstském náměstí. Veden je v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku 103359, památkou je od roku 2008. V roce 2010 byl k objektu zpracován stavebně historický průzkum (Mgr. Petra Načeradská, Ing. arch. Eva Vyletová, doc. PhDr. Pavel Vlček), ze kterého je čerpáno.

Dům je součástí řadové patrové zástavby jihovýchodní fronty Staroměstského náměstí. Jeho parcela je gotického původu a ukončena je na zadní straně parkánem a městskou hradbou. Průčelí předního domu směřuje do náměstí, zadní je součástí řadové zástavby

a spočívá na koruně městského opevnění. Dům je jednopatrový, zastřešený dvojicí souběžných sedlových, do náměstí valbami s hrotnicemi ukončených střech. Průčelí je v patře pětiosé, v přízemí je ve střední ose vstup do domu, po stranách výkladce a vstupy do obchodů. Vstup do domu vrcholí segmentově sklenutým nadsvětlíkem. Výkladce a veškeré výplně otvorů jsou novodobé. Na čelních valbách střechy, pokryté červeně natřeným plechem jsou osazeny drobné oplechované vikýřky novobaročního charakteru.

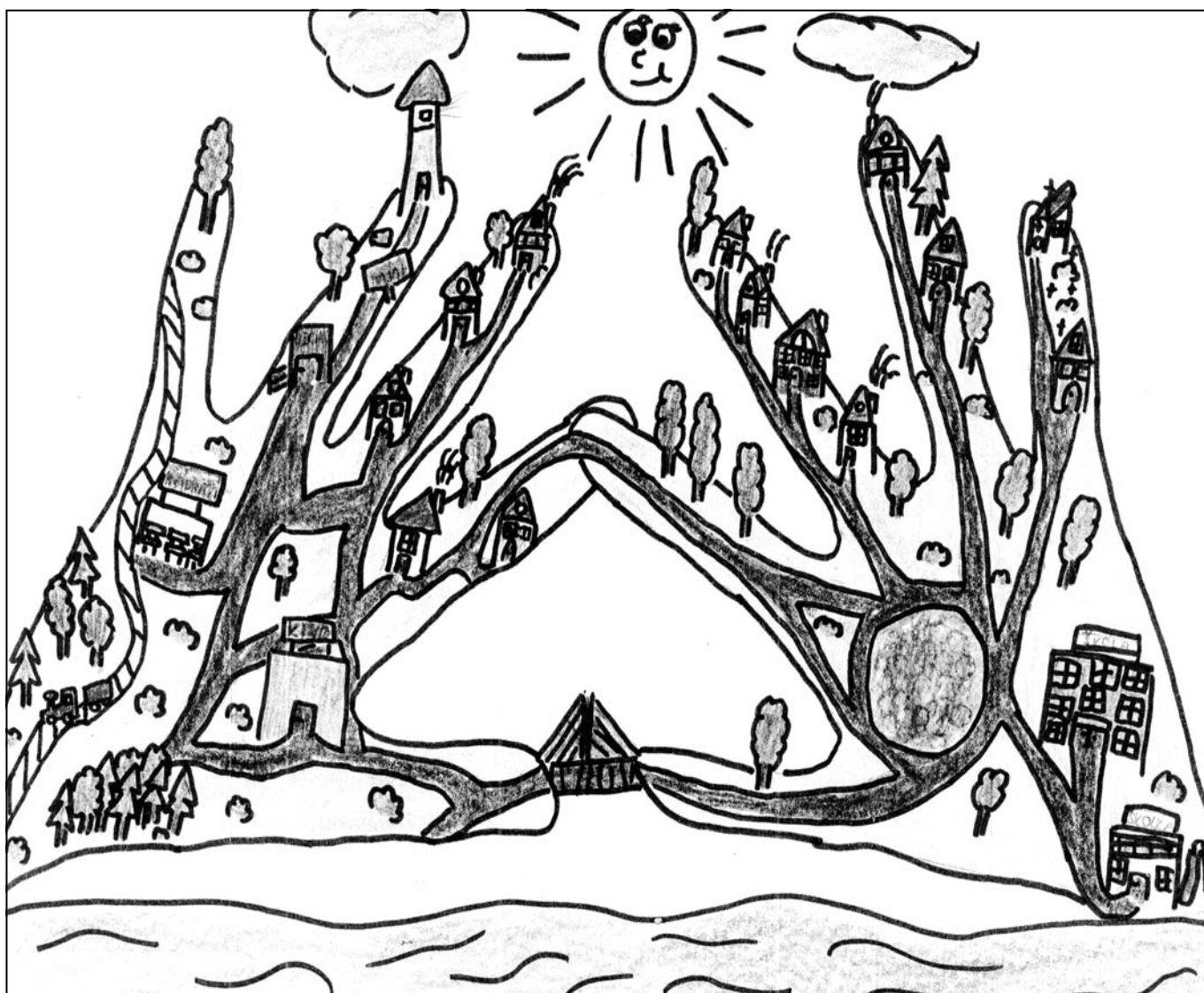
Patrový dům je v jádru renesanční, s původní dispozicí ve významné části zachovanou, novodobými

úpravami narušený, avšak neznehodnocený, s dvojicí valbových střech, na nichž je pod plechovou krytinou uchován šindel. Klenby v objektu jsou valené a valené s výsečemi. V zadní části přízemí se nachází pískovcová ostění a zachované stropní trámy, které nesly překládaný záklop. Nejstarší konstrukce lze rozeznat v suterénních prostorech v zadní části domu – jako nejstarší, patrně z 15. století, je zachovaný portálek. V další stavební fázi, kterou lze datovat do 1. pol. 16. století, došlo k rozšíření suterénních prostor dále k severu. Sklepy v nižších úrovních nelze datovat, protože se jedná o prostory ražené již v pískovcovém podloží hornickým způsobem. Tento typ sklepů, které se dostávají i mimo vlastní prostor domu, jsou poměrně běžné v 16. století a lze je považovat za renesanční. Nejspodnější sklep však může být i barokního původu. Vrcholná renesanční fáze znamenala přestavbu z dříve částečně zděného domu na plně vyzděný patrový kamenný dům se dvěma širokými a vysokými oblouky podloubí a sdruženými okny v bočních osách patra. Ke konci 17. století došlo k určitým stavebním úpravám, které objekt zhodnotily. Nelze vyloučit, že právě v této době vznikly základy pozdějšího dvorního domu. Pro

dějiny domu mají zásadní význam dva požáry – v roce 1697, kdy došlo k velké přestavbě, která dala novou dispozici přízemí, a v roce 1779, který po následné výstavbě zcela změnil rozvrh patra. Dnešní dispozice patra tak vychází plně až z pozdně barokní přestavby. Ani při přestavbě na konci 18. století nebyl dvorní trakt dokončen, pravděpodobně došlo k vybudování nosné zdi, aby zde mohly být osazeny trámy. Zářezy pro záklopy, které se na těchto trámech objevují, jasně dokazují, že se počítalo s úpravou dvorního traktu k bydlení, avšak prozatím prostory sloužily jen jako skladiště.

6. května 1860 bylo dovoleno zastavět loubí, na plánech z roku 1864 a 1867 je však ještě zachyceno. Realizace nastala až v roce 1869.

Stavba z roku 1869 určuje dodnes dispozici přízemí. Vlevo byly vytvořeny dva obchodní kvelby, uprostřed přízemí byl nově zřízen vlastní domovní vchod. Celá západní polovina domu měla sloužit jak hostinec do kterého se ale patrně nemělo vcházet přímo z náměstí, ale z někdejší vstupní síně domu. Další úpravou bylo zřízení udírny v roce 1899 Bohumilem Kadenským.

Nakreslila Monika Svárovská, 6 A

K opravě střech došlo až po roce 1902, neboť v této době si ještě nájemníci stěžují na zatékání vody. Korouhvička na střeše datuje úpravu střechy dokonce až

do roku 1912 a vztahuje se k novějšímu oplechování, neboť v této době měl hlavní dům ještě šindelovou střechu, kdežto zadní taškovou. V roce 1924 došlo k opravě a novému natření fasády, aniž by byla změněna její podoba. Znovu pak byla fasáda upravována v roce 1930. Až v roce 1931 došlo k většímu zásahu do průčelní fasády, když byly odstraněny staré výkladce a nahrazeny novými, přičemž mělo dojít i k odbourání pilíře mezi vchody v pravé části parteru.

Dvorní průčelí předního objektu je v současné době poznamenáno necitlivým zásahem a ztratilo jakýkoliv

slohový výraz. Pokus o modernizaci nebyl dokončen a část novodobých konstrukcí se zřítila. Dvorní fasáda zadního objektu se dochovala pouze torzálně, prozrazuje však úpravu z doby secese.

V současné době je objekt v majetku soukromých vlastníků. Dům získal v nedávné době novou fasádu včetně oken, které však neodpovídají schválené projektové dokumentaci a původnímu řešení. Fasádní nátěr byl neodborně proveden v době podzimních

mrazíků a proto dnes působí „opelichaně“. Střechy a stropy jsou nadále provizorně staticky zajištěny a dům tak působí jako proslulá Potěmkinova vesnice. Snahou oddělení památkové péče bylo a je zařazení objektu do státního Programu regenerace městských památkových zón a rezervací a pomoci vlastníkům objekt obnovit, leč bez jejich přílišného zájmu.

*Kristýna Licinbergová
vedoucí oddělení památkové péče
odbor stavební a rozvoje města*

ZAČÍNÁJÍCÍ PODNIKATELÉ - POZOR NA TO, CO PODEPISUJETE A CO PLATÍTE

Obecní živnostenský úřad Mladá Boleslav zaznamenal zvýšený počet dotazů ohledně nabídek katalogových firem, zda podnikatelé mají povinnost doručené složenky zaplatit, a proto obecní živnostenský úřad upozorňuje na tuto nebezpečnou situaci na trhu. Především začínající podnikatelé by měli být ostražiti a veškeré doručené nabídky si řádně přečíst a prostudovat.

Řadě podnikatelů byla doručena složenka a úředně se tvářící dopis. Jednalo se o zápis do rejstříku obchodu a živnosti. Nejde však o povinný zápis do živnostenského rejstříku, nýbrž jen o obchodní nabídku podnikatelského

subjektu. Osoba podnikající podle živnostenského zákona je zcela zdarma uvedena v databázi, kterou spravuje Ministerstvo průmyslu a obchodu (www.rzp.cz), kde jsou volně k dispozici veřejně přístupná data všech podnikatelských subjektů. Tudíž další zápis do obdobných rejstříků (databází s informacemi o osobě a předmětu podnikání) spravovaných jiným podnikatelským subjektem je na dobrovolném rozhodnutí každého začínajícího podnikatele.

*Martina Hlaváčová
vedoucí oddělení
obecní živnostenský úřad SpO a ObŽÚ*

NOVELA STAVEBNÍHO ZÁKONA

Pod číslem 350/2012 Sb. byla publikována velmi rozsáhlá a dlouho připravovaná novela zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, která se dotýká, více či méně rozsáhle, více než poloviny stávajících ustanovení a čítá mnoho novelizačních bodů. Jejím účelem bylo zpřesnit znění jednotlivých ustanovení tak, aby v praxi nevyvolávaly interpretační a aplikační problémy. Dále se novelou odstraňují některé odchylky od správního řádu jako obecného procesního předpisu. Nejvýznamnější změny, které novela přináší, se dotýkají jednak územního plánování, a to jak územního plánování v užším smyslu slova, tak územního rozhodování a úpravy vztahů v území a jednak stavebního řádu. Zákon nabyl účinnosti 1.1.2013.

K tomuto datu nabyla účinnosti též novela vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška stanoví obecné požadavky na využívání území při vymezení ploch a pozemků, při stanovování podmínek jejich využití a umístování staveb na nich a rozhodování o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území. Novelizováno je ustanovení, které upravuje požadavky na využívání pozemků staveb pro bydlení a pro rodinnou rekreaci a umístování staveb na nich. Úprava tohoto

ustanovení si vyžádala i změny v ustanovení, které upravuje povolování výjimek.

Další vyhlášky nabyly účinnosti 29. 3. 2013:

Novela vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb: Tato vyhláška stanoví rozsah a obsah projektové dokumentace pro vybrané ohlašované stavby, projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, dokumentace pro provádění stavby a dokumentace skutečného provedení stavby. Rovněž stanoví náležitosti dokumentace bouracích prací, obsahové náležitosti stavebního deníku, jednoduchého záznamu o stavbě a způsob jejich vedení. Tato vyhláška se nevztahuje na rozsah a obsah projektové dokumentace pro stavby letecké, stavby drah a na dráze včetně zařízení na dráze, stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací. Vyhláška nově obsahuje i rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně využití území a rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území (dříve stanovila vyhláška č. 503/2006 Sb. – viz níže). Dále je zde uveden obsah a rozsah společné dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení u staveb v působnosti obecných stavebních úřadů. Nadále zůstává zachováno pravidlo, že dokumen-

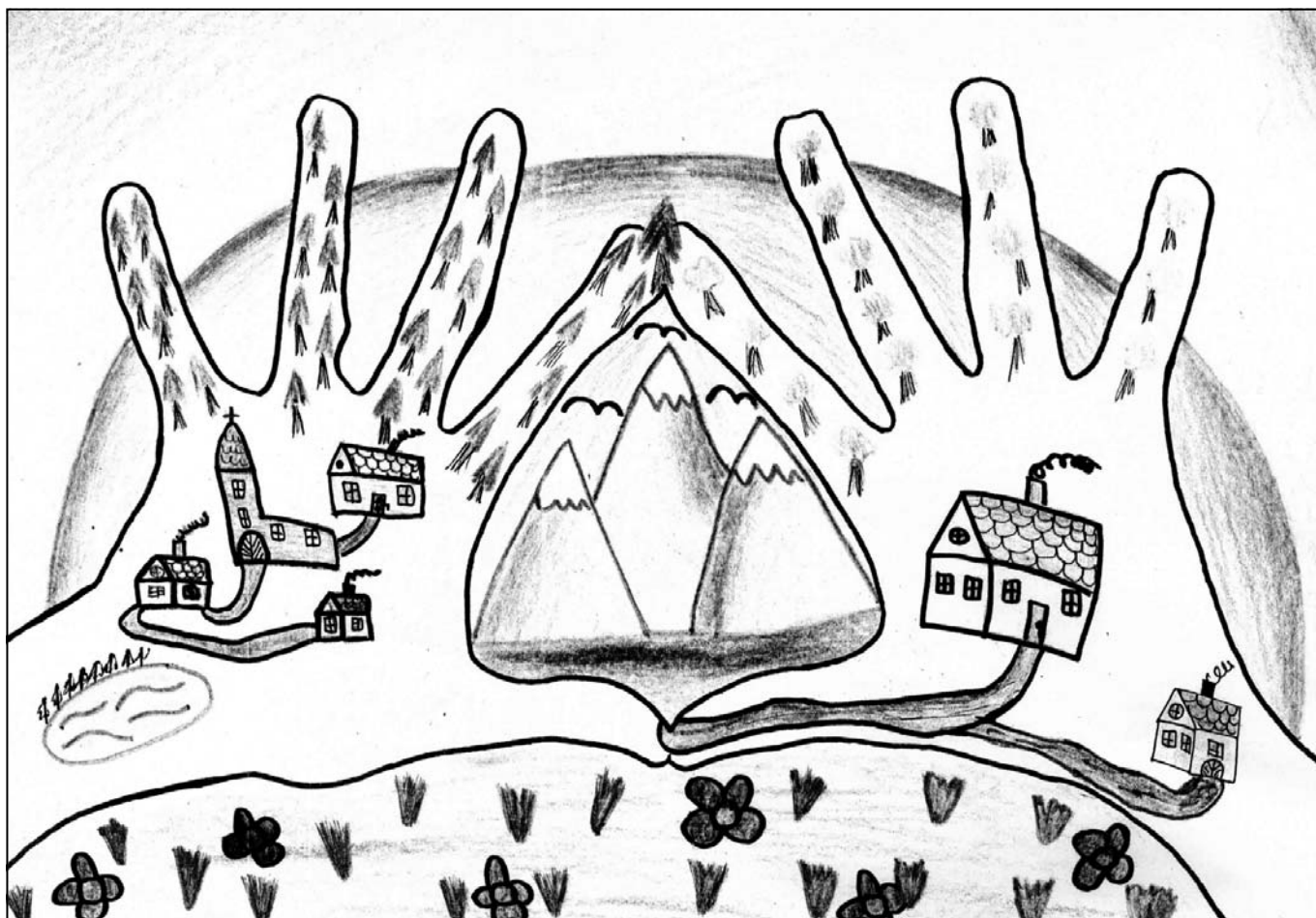
tace nebo projektová dokumentace musí vždy obsahovat všechny předepsané části s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby nebo zařízení, podmínkám v území, charakteru navrhované změny, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí nebo době trvání stavby. Za správnost, celistvost a úplnost zpracované dokumentace, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci je zodpovědný projektant. Také podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, odpovídá autorizovaná osoba za odbornou úroveň výkonu vybraných činností a dalších odborných činností, pro které jí byla udělena autorizace. Z důvodů minimalizace dopadů novely vyhlášky o dokumentaci staveb na stavebníky, obsahuje vyhláška č. 62/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, přechodné ustanovení pro dokumentace zpracované přede dnem nabytí účinnosti novely vyhlášky o dokumentaci staveb.

Novela vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavební-

ho řádu: Zásadní změnou, kterou vyhláška přináší, je rozšíření této vyhlášky o celý obsah z vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu a to včetně formulářů žádostí (tato vyhláška byla zrušena). Ve věcech stavebního řádu vyhláška obsahuje zcela novou úpravu týkající se rozsahu a způsobu předávání informací do systému stavebně technické prevence (závady, poruchy, havárie). Vyhláška obsahuje celkem 15 předepsaných formulářů pro podávání některých žádostí, ohlášení, oznámení. Tyto formuláře jsou rovněž uveřejněny na oficiálních stránkách statutárního města, v části: Jak co zařídit, formuláře – dokumenty, odstavec stavební úřad. Dále je zde uveřejněna i žádost o vyjádření k existenci inženýrských sítí – služba e-UtilityReport.

V souvislosti s novelou stavebního zákona byl mimo jiné změny zákonů novelizován i sazebník správních poplatků v položkách č. 17 – 20, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

*Stanislava Forejtarová
vedoucí oddělení stavebního úřadu
a úřadu územního plánování
odboru stavebního a rozvoje města*

Nakreslila Šulcová, 6 A